

[Jens Thoft]

Jeg mener, at sagen i bund og grund handler om, at NATO og NATO-tilhængerne leder med lys og lygte efter en ny fjende til erstatning for den gamle, som jo er væk.

Det handler om det, som hr. Gammelgaard har kaldt »out-of-area«-aktion, som han ønsker at Danmark og NATO skal deltage i, men som jeg ikke ønsker at Danmark og NATO skal deltage i.

Det handler om olien, sådan som hr. Knud Lind sagde det i klar tale, men som hr. Gammelgaard også i klar tekst sagde mandag den 27. august 1990 i Århus Stiftstidende, hvor han talte om stærke danske interesser i området og sagde, at »vi ved alle, hvad der sker, hvis oliepriserne stiger. Området er vigtigt for vores økonomi«. Der har den konservative stridsmand altså lagt op til en Rambopolitik, som gør det muligt for Danmark at blande sig i en hvilken som helst konflikt, der handler om råstoffer, i de kommende år. Men er det rimeligt, er det det, vi vil?

FN er ikke blevet spurgt. Jeg erkender, at de folk, der har ønsket at føre dansk Rambopolitik, nok har vundet i første omgang. Argumenterne har aldrig haft særlig gode vilkår i folketingsalen, og i denne sag synes jeg, det er endnu værre. Konklusionen er klar, men den er altså rivende gal. Gidslerne bliver de næste ofre for sandheden, som allerede er blevet det første offer.

Pelle Voigt (SF):

Da jeg er af den opfattelse, at det er nødvendigt at opretholde blokaden mod Irak med de nødvendige midler, som skal til for at opretholde en sådan blokade, er jeg egentlig lidt ked af, at jeg i dag er nødt til at tale imod det forslag, regeringen har fremsat her.

Jeg er enig i det synspunkt, at der i forbindelse med den proces, der er sket fra et dårligt udgangspunkt, nemlig enkelte stormagters forsøg på at håndhæve nogle FN-sanktioner, er sket en vældig positiv udvikling i forhold til de beslutninger, der er truffet i FN.

Men der er en ting, der bekymrer mig, og den blev i og for sig ganske klart illustreret i hr. Svend Auken indlæg, da hr. Svend Auken sagde, at han dårligt kunne forestille sig en klarere, mere entydig FN-aktion end det, vi ser i øjeblikket. Jeg vil godt sige, at det kan jeg godt. Jeg kan godt forestille mig et FN, der har styrker til

rådighed i forhold til en krisesituation, som kan trække på styrker fra forskellige lande, som kan beslutte, at styrker ikke skal have en ensidig vestlig sammensætning, men sammensættes bredt multinationalt, og som kan beslutte, hvilke lande der skal yde hvilke typer bidrag, alt efter hvad de er gode til, i stedet for en aktion, hvor FN bagefter skal koble sig på, sanktionere og prøve at få orden i en militær aktion, som allerede er i gang på et selvbestaltet grundlag.

Jeg synes, at det er ganske væsentligt i forhold til denne diskussion, at hvis der kommer en fredelig løsning på situationen i Golfen – hvis vi slipper ud af denne krise, uden at der kommer en storkrig eller en mindre krig ud af det – er det utroligt vigtigt også for FN og FN's anseelse, at en ny krise et eller andet sted i verden ikke skal gribes an på den facon, vi har set her.

Det kan ikke være rigtigt, at næste gang verdenssamfundet skal løse en konflikt, skal verdenssamfundet være tvunget til at afvente aktioner fra enkelte stormagter og være tvunget til at forholde sig til at følge disse aktioner op på et senere tidspunkt. Derfor er det væsentligt i denne sammenhæng, at Danmark gør det synspunkt klart ved at insistere på, at der skal være tale om en egentlig, sammenhængende FN-aktion under FN-flag, under FN-koordination og under FN-kommando.

Det er der efter min mening også en anden grund til. For mig at se er det lysende klart, at hvis USA ikke havde grebet militært ind over for aggressionen mod Kuwait, så var der en overvejende risiko for, at Saddam Hussein også ville have besat Saudi-Arabien. I den forstand er det vanskeligt sagligt at rette nogen kritik imod den amerikanske aktion. I den forstand var den amerikanske aktion i sit udgangspunkt ikke forkert.

Det, der nu er afgørende også for USA efter min opfattelse, er, hvordan man kommer ud af denne situation igen. Hvordan får USA sine tropper ud af Saudi-Arabien, inden den næste islamiske pilgrimsfærd til næste år? Hvordan får USA en ordning, der gør det muligt at trække sig ud af situationen i Mellemøsten igen med æren i behold? Hvordan gøre det muligt for USA ikke at have i en situation, hvor man sidder fast i det saudiarabiske sand i en længere og længere og mere og mere forbitret konflikt med hele den islamiske verden?